ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΚ ΑΘΗΝΑΣ 49
ΚΩΔ. ΑΡ. 01-2834

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

"Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν"

Ἰανουάριος 2014
ἔτος 41ο
ἀρ. φύλ. 662

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Κοπὴ Βασιλόπιττας

Κυριακὴ **19 Ἰανουαρίου** καὶ ὥρα **11:00** π.μ.
Αἴθουσα **Ἐπάλξεις,** Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Ἡ ἐκδήλωση περιλαμβάνει:

- Εὐλογία καὶ κοπὴ τῆς πατροπαράδοτης Βασιλόπιττας.
- Ἄσματα καὶ πρωτοχρονιάτικα κάλαντα ἀπὸ τὴν χορωδία Ἐπάλξεις.
- Ὁμιλία τοῦ ὑπευθύνου τῶν Ἐπάλξεων κ. Β. Τσούπρα μὲ θέμα:
  «Τὸ ἐν χρόνῳ ἄχρονον καὶ τὸ ὑπερχρόνιον».

Εἴσοδος ἐλεύθερη

Ἡ κοινωνικὴ προσφορὰ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Σάββατο 1 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἴθουσα **Ἐπάλξεις,** Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια
Ὁμιλήτρια ἡ ἐκπαιδευτικὸς κ. Σοφία Μπεκρῆ
Εἴσοδος ἐλεύθερη

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο** καὶ **ὥρα 6:00 μ.μ.** παραδοσιακοὶ χοροί, **ὥρα 7:00 μ.μ.** ἐπίκαιρη ὁμιλία καὶ στὶς **8:00 μ.μ.** μουσικὴ καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** καὶ **ὥρα 5:00 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὀρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις», τηλ: 210 5230948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

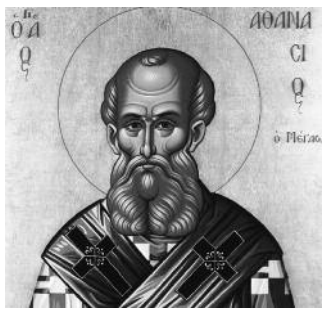
Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἴθουσά των, **Ἀναγεννήσεως 19** (πλησίον Ἁγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτη βράδυ** καὶ **ὥρα 7.00 μ.μ.**

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Κυκλοφορεῖ ἤδη καλαίσθητο ἡμερολόγιο 2014, ἐκδόσεων «Ἐπάλξεων» Αἰγάλεω.

Πληροφορίες:
Μαγδαληνὴ Κόκορη, Ἰατρός-Θεολόγος,
στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Ἀντίσταση καὶ δράση τὸ 2014

Μαζὶ μὲ τὶς εὐχὲς τῶν συγγενῶν καὶ φίλων σας, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, δεχθῆτε καὶ τὶς ὁλόθερμες εὐχὲς τῶν μελῶν καὶ συνεργατῶν τῶν Ἐπάλξεων γιὰ ἕνα Εὐλογημένο, Εἰρηνικὸ καὶ Καρποφόρο Νέο Ἔτος.

Γιὰ νὰ ἔχουν, ὅμως, οἱ εὐχὲς αὐτὲς ἀντίκρυσμα καὶ οἱ κοινοί μας πόθοι ἐκπλήρωση, χρειάζεται καὶ ἡ προσωπικὴ καὶ μάλιστα ἡ κοινὴ προσπάθεια ὅλων γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ ποθουμένου, ποὺ εἶναι ἡ πρόοδος καὶ ἡ σωτηρία ὅλων καὶ μάλιστα τῆς γλυκιᾶς μας πατρίδος.

Ἐννοεῖται, βεβαίως, ὅτι πρῶτα ἀπ' ὅλα χρειάζεται ἡ συνεχὴς καὶ ἀδιάλειπτη ἀπὸ ὅλους μας προσευχὴ στὸν δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν μόνον Βασιλέα καὶ Θεάνθρωπο Χριστό μας. Πράγματι, ἔτσι ποὺ μᾶς κατήντησαν τὰ ἐκμεταλλευτικὰ κυκλώματα, οἱ ἀσύνετοι πολιτικοί μας καὶ οἱ ἀλόγιστες καταναλωτικὲς ὀρέξεις ὅλων μας, μόνο τὸ παντοδύναμο χέρι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ μπορεῖ νὰ ἀνατρέψῃ τὸν καταστρεπτικὸ ροῦ τῶν γεγονότων καὶ νὰ ἀναχαιτίσῃ τὶς ἀδηφάγες βουλιμίες τῶν ἀπάνθρωπων δυναστῶν τοῦ κόσμου.

Τὸ ἐρώτημα ὅμως δὲν εἶναι ἐάν ὁ Κύριός μας θέλῃ ἤ δὲν θέλῃ τὴν σωτηρία τῆς χώρας μας καὶ γενικῶς τῆς ἀνθρωπότητος, γιατὶ μᾶς τὸ ἔχει δηλώσει καθαρὰ ὅτι ὁ Θεὸς θέλει «*πάντας*

συνέχεια στή σελ. 2

Εὐχὲς – πρόσκληση σὲ συνεργασία

Πρὸς μορφωτικές, κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς κινήσεις & προσωπικότητες

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Μὲ τὴν εἴσοδό μας στὸ νέο ἔτος 2014 εὐχόμαστε ὁλοψύχως κάθε καλὸ καὶ κάθε πρόοδο σὲ ὅλους, πρόσωπα καὶ ὁμάδες, καὶ πρὸ παντὸς στὴν γλυκιά μας πατρίδα.

Γιὰ νὰ προκύψῃ ὅμως κάποιο καλὸ –εἰρήνη, δικαιοσύνη καὶ πρόοδος σὲ πρόσωπα καὶ κοινωνία–, ὀφείλομε ὅλοι νὰ ἐργαστοῦμε καὶ μάλιστα νὰ συνεργαστοῦμε γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ κοινοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. Γι' αὐτό, μαζὶ μὲ τὶς ὁλόθερμες εὐχές μας, σᾶς κοινοποιοῦμε τὶς **ἀποφάσεις τῆς συνεργατικῆς συσκέψεως τῆς 15ης Δεκεμβρίου**, ὅπου ὅλοι οἱ συγκεντρωθέντες, μετὰ ἀπὸ τὶς εἰσηγήσεις τοῦ κ. Β. Τσούπρα, θεολόγου-κοινωνιολόγου, τῆς κ. Μ. Κόκκορη, ἰατροῦ-θεολόγου καὶ τοῦ κ. Χρ. Βέννη, δικηγόρου, τὴν παρέμβαση τοῦ κ. Ἐμμ. Μηλιαριάκη, προέδρου τῆς Χ. Δ., ὡς καὶ τὶς προτάσεις ἄλλων συμμετεχόντων, ἀποφασίσαμε ὁμοφώνως:

Α. Τὴν μὲ ὅλους τοὺς τρόπους προώθηση τοῦ πνεύματος τῆς συνεργασίας καὶ τῆς κοινῆς δράσεως γιὰ τὸ καλὸ ὅλων.

Β. Τὴν δημιουργία τοπικῶν καὶ μάλιστα ἐνοριακῶν ὁμάδων γιὰ ἀλληλοβοήθεια καὶ κοινὴ δράση σὲ τοπικὰ θέματα.

Γ. Τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπιση τῶν γενικῶν προβλημάτων τῆς χώρας καὶ τὴν κοινὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀποτροπὴ ψηφίσεως καὶ ἐπιβολῆς νομοθετημάτων, ἀποφάσεων, συμφωνιῶν καὶ πάσης φύσεως μνημονίων καταστρεπτικῶν τῆς προσωπικῆς ἀξιοπρέπειας, τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς, τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας μας.

Δ. Τὴν δημιουργία ἑνιαίου συνεργατικοῦ κοινωνικοπολιτικοῦ φορέως πρὸς συμμετοχὴ στὶς προσεχεῖς εὐρωεκλογές, δημοτικὲς καὶ –ὅποτε γίνουν– ἐθνικὲς ἐκλογὲς πρὸς ἀνάδειξη τιμίων, ἱκανῶν καὶ ἐμπείρων στελεχῶν γιὰ τὴν προστασία τῶν κοινωνικῶν καὶ ἠθικῶν θεσμῶν καὶ τὴν ἀποτροπὴ τῶν καταστρεπτικῶν σχεδίων τῶν ξένων κερδοσκόπων καὶ τῶν ντόπιων καιροσκόπων.

Ἐπίσης, τονίστηκε ἡ ἰδιαίτερη σημασία ποὺ ἔχουν οἱ εὐρωεκλογές, γιατὶ ἀφοῦ τὰ πάντα προέρχονται ἀπὸ ἐξωτερικοὺς παράγοντες εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, καλὸ θὰ εἶναι ἡ ἀντίσταση καὶ δράση νὰ στρέφονται ἐναντίον τῆς ἐκμεταλλευτικῆς συνεργασίας τῶν κεφαλαιοκρατῶν καὶ τῶν συνεργατῶν των.

Τέλος, ἀποφασίστηκε νὰ ἀποσταλοῦν οἱ ἀποφάσεις αὐτὲς πρὸς ὅλους τοὺς μορφωτικούς, κοινωνικοὺς καὶ πολιτικοὺς παράγοντες τῆς χώρας, πρόσωπα καὶ κινήσεις, ποὺ σέβονται τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸ περιβάλλον, ἀγωνίζονται γιὰ τὴν προστασία τοῦ ἑλληνισμοῦ ὅπου γῆς, ἐμφοροῦνται ἀπὸ δημοκρατικὸ πνεῦμα καὶ ἐπιδιώκουν τὴν κοινωνικὴ συνεργασία καὶ συνοχή, **μὲ τὴν παράκληση, ὅπως μέχρι τέλη Ἰανουαρίου νὰ ἀπαντήσουν μὲ ὁποιονδήποτε τρόπο- ἐγγράφως ἤ ἠλεκτρονικῶς-ἐὰν θέλουν νὰ συμμετάσχουν στὴν συνεργατικὴ αὐτὴ προσπάθεια, ὥστε ἀρχὲς Φεβρουαρίου νὰ συγκροτηθῆ κοινὴ σύσκεψη ἐκπροσώπων τῶν ἐπιμέρους φορέων γιὰ τὰ περαιτέρω.**

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα καὶ γενικῶς γιὰ τὸν συνάνθρωπο θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ὑπερβοῦμε κάθε ἀτομική, κομματικὴ καὶ ἰδεολογικὴ ἀπόκλιση, εὐχόμαστε καὶ πάλι κάθε καλὸ καὶ περιμένομε τὶς θετικὲς ἀνταποκρίσεις σας.

Γιὰ τὴν Ἐπιτροπὴ Συνεργασίας
Βασίλειος Μπαμπίλης

Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

του εκπαιδευτικού κ. Κων/νου Γανωτή

Φεύγοντας σήμερα από την Θ. Λειτουργία είδα ότι ο κόσμος δεν έφευγε από το ναό μετά το πέρας της Θ. Λειτουργίας. Κι έλεγα: πώς να μη κάθονται; Είναι ευχαριστημένοι, αναπαυμένοι, χαρούμενοι οι άνθρωποι. Γιατί; Για σκεφτείτε ότι τον Θεό τον κατέβασαν στη γη και τον πήραν μέσα τους. Πώς

συνέχεια στή σελ. 2

Ἐπείγουσα Ἔκκλησις

Πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ποιμένας

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Ὑποβάλλοντες ὑμῖν υἱϊκῶς τὰ σέβη ἡμῶν καὶ εὐχόμενοι πᾶσαν παρὰ τοῦ γεννηθέντος Σωτῆρος πνευματικὴν καὶ σωματικὴν ἐνδυνάμωσιν πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ διακονικοῦ ποιμαντικοῦ ὑμῶν ἔργου προαγόμεθα διὰ τῆς παρούσης νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως ἀκολουθοῦντες τοῖς ἴχνεσιν τῶν παλαιῶν Πατέρων συμβάλ-

συνέχεια στή σελ. 2

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες γιὰ τὸν πλοῦτο

Ὁμιλία Μεγάλου Βασιλείου «Πρὸς πλουτοῦντας» (ἀποσπάσματα)

…Οἶδα πολλοὺς νηστεύοντας, προσευχομένους, στενάζοντας, πᾶσαν τὴν ἀδάπανον εὐλάβειαν ἐνδεικνυμένους, ὀβολὸν δὲ ἕνα μὴ προϊεμένους* τοῖς θλι-

συνέχεια στή σελ. 3

Ἀντίσταση καὶ δράση τὸ 2014

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν». Τὸ πρόβλημα εἶναι ἐάν οἱ ἄνθρωποι θέλωμε νὰ ἀκολουθήσωμε τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, τῆς εὐθύτητος, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης, ποὺ εἶναι προϋπόθεση γιὰ τὴν σωτηρία καὶ τὴν πρόοδό μας.

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀλληλομισούμεθα, νὰ ἀλληλοϋποβλεπόμεθα καὶ νὰ ἐκμεταλλεύεται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ ταυτοχρόνως νὰ ὁμιλοῦμε γιὰ εἰρήνη, φιλία καὶ κοινωνικὴ συνοχή; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἡ χώρα μας τὴν πρωτιὰ στὸ κάπνισμα, στὴν κρεοφαγία, στὰ ναρκωτικά, στὶς ἐκτρώσεις, στὰ τροχαῖα ἀτυχήματα καὶ στὰ δικαστήρια καὶ ταυτοχρόνως νὰ παραπονούμεθα γιὰ τὶς τόσες ἀρρώστιες, τὸ τόσο ἄγχος, τὴν τόση ἀπελπισία καὶ τοὺς τόσους πρόωρους θανάτους ποὺ συμβαίνουν στὴν πατρίδα μας; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ψηφίζωμε ἀνθρώπους ἀνίκανους γιὰ τὸ καλό, ἄχριστους καὶ ἄχρηστους, καὶ σχεδὸν ὁλότελα ἐξαρτημένους ἀπὸ ξένες ἀνθελλληνικὲς καὶ γενικῶς ἀπάνθρωπες ἰδεολογίες καὶ ἐκμεταλλλευτικὲς πρακτικὲς καὶ ταυτοχρόνως νὰ γκρινιάζωμε ὅλοι ἐναντίον ὅλων γιὰ τὸ κακὸ ποὺ συντελεῖται στὴ χώρα μας;

Ἄρα, μαζὶ μὲ τὴν θερμὴ καὶ ἀδιάλειπτη προσευχὴ ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐσωτερική μας ἀντίσταση σὲ κάθε τι ἐσωτερικὸ ἢ ἐξωτερικὸ ποὺ μᾶς καθιστᾷ ἕρμαια τῶν παθῶν μας καὶ τῶν διεθνῶν ἀπατεώνων καὶ μᾶς ἀκινητοποιεῖ γιὰ ὁποιαδήποτε προσωπικὴ ἢ κοινὴ δράση γιὰ τὸ καλὸ ὅλων.

Ἀντίσταση, λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, ἀντίσταση καὶ ὁμαδικὴ δράση γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ ἂς εἶναι τὸ σύνθημα καὶ τὸ μέλημα ὅλων μας κατὰ τὸ ἀρξάμενο νέο ἔτος, γιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ εὐχές μας, νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ ἀγαθοὶ πόθοι μας καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνατροπὴ τῶν ἀπάνθρωπων σχεδίων τῶν μεγάλων, ὥστε νὰ σωθῇ ἡ χώρα μας καὶ γενικῶς ἡ ἀνθρωπότητα.

Καλὸ καὶ Εὐλογημένο τὸ νέο ἔτος, μὲ ἀντίσταση καὶ κοινὴ δράση γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία.

Β. Τσούπρας

ΔΗΛΩΣΗ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου

Εξ αφορμής της διακωμώδησης της Ιερωσύνης και του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας από εκλεγμένο Βουλευτή του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

«Θλίψη και αποτροπιασμό προκαλεί σε κάθε πολιτισμένο άνθρωπο η απολίτιστη, απαράδεκτη, βλάσφημη, προσβλητική και κακοήθης ενέργεια του Βουλευτού του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ευάγγελου Διαμαντόπουλου σε καρναβαλική εκδήλωση στο Άργος Ορεστικό, ο οποίος επέλεξε να εκφράσει τις «πολιτικές» του θέσεις διακωμωδώντας την Ιερωσύνη και το μέγιστο Μυστήριο της Ορθοδόξου Εκκλησίας, το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και όλα αυτά εν μέσω της πλέον ιερής περιόδου της Εκκλησίας μας, το Άγιο Δωδεκαήμερο.

Αλήθεια, αυτό είναι το νέο ήθος που φέρουν πρόσωπα και κόμματα που φιλοδοξούν να κυβερνήσουν τη χώρα;

Αλήθεια, δε γνωρίζει ο εν λόγω Βουλευτής ότι το μέτρο του πολιτισμού του καθενός κρίνεται από τον σεβασμό του απέναντι σε όσα δεν πιστεύει και δεν ασπάζεται;

Αλήθεια, γνωρίζει ο κ. Βουλευτής τί συνέπειες θα είχε μια ανάλογη πράξη σε μία ισλαμιστική χώρα; Το γεγονός ότι ζούμε στην ελεύθερη και Χριστιανική Ελλάδα, όπου, ακριβώς επειδή είναι Χριστιανική, ο καθένας μπορεί να πιστεύει ό,τι θέλει, θεωρεί ότι νομιμοποιεί τέτοιες χυδαίες ενέργειες;

Μήπως, τελικά, η λεκτική και συμβολική βία, καθώς και ο φασισμός, με την ευρύτερη έννοια, έχουν δύο όψεις;

Περιμένουμε, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, την επίσημη αντίδραση του Κόμματος και του Προέδρου Του».

Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

να μην έχουν χαρά; Μεγάλη χαρά αυτή. Αυτή τη χαρά δεν την είχαν οι πρόγονοί μας.

Οι πρόγονοί μας δεν είναι κάποιοι αρχαίοι ξένοι και αδιάφοροι. Είναι οι παππούδες μας πριν κάμποσες γενιές και λαχταρούσαν κι αυτοί να 'χουν αυτή τη χαρά. Όλοι οι άνθρωποι λαχταρούσαν αυτή τη χαρά. Λαχταρούσαν ασυνείδητα ή συνειδητά να έχουν το Θεό μέσα στο σώμα τους, στη ψυχή τους, να ζουν μαζί Του. Και δεν το είχαν οι καημένοι οι αρχαίοι μας πρόγονοι, γιατί δεν το ήξεραν. Και εμείς, όταν κάνουμε τους Σταυρούς μας και τις μετάνοιές μας στα εικονίσματα, θα πρέπει να κάνουμε και μερικές μετάνοιες για τους προγόνους μας που δεν ήξεραν να κάνουν το Σταυρό τους. Κι όταν περνούσαν έναν κίνδυνο, δεν ήξεραν να πουν: Παναγία μου, βόηθα. Δεν ήξεραν την Παράκληση. Γι' αυτό είναι αξιοσυμπάθητοι και πρέπει να τους σκεφτόμαστε.

Σκεφτείτε ότι τη διαστροφή που έχουν πάθει πολλοί σύγχρονοι άνθρωποι να αγνοούν τη θρησκεία και να νομίζουν ότι ο άνθρωπος είναι ένα ζώο και ότι δεν έχει τίποτα πέρα από τις αισθήσεις του, δεν την είχε καμμία εποχή, σε κανένα πολιτισμό του κόσμου. Τους δύο τελευταίους αιώνες παρουσιάστηκε αυτή η ρητή αθεΐα, η συνειδητή. Μέχρι τότε οι άνθρωποι, κι όταν ακόμα αμφισβητούσαν κάποια θεότητα, την αμφισβητούσαν στο όνομα κάποιας άλλης θεότητας, αλλά δεν είχαν την αθεΐα. Είναι κάτι ανήκουστο αυτό που συμβαίνει σήμερα.

Έτσι, λοιπόν, στ' αρχαία χρόνια, ψάχνοντας στα βιβλία, βλέπω τον ανασασμό των ανθρώπων. Αναπνέω τον καημό τους, τον πόνο τους και τους συμπονώ. Όταν έκαναν τα πανηγύρια προς τιμήν του Απόλλωνα –θεού του φωτός- μαζεύονταν και έψαλλαν τον περίφημο ύμνο στον Απόλλωνα, όπου υπάρχουν κάποιοι στίχοι συγκλονιστικοί. Αναφέρει ότι στο πανηγύρι έρχονταν και οι μούσες κι έλεγαν τραγουδώντας: «ὑμνεῦσι θεῶν δῶρ' ἄμβροτα... »· υμνούν λέει εκεί οι μούσες τα αθάνατα δώρα των θεών, «...ἠδ' ἀνθρώπων τλημοσύνας...»· και των ανθρώπων τα βάσανα. «...ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι ζώουσ'...»· όσα βάσανα έχοντας και σηκώνοντας οι άνθρωποι ζουν κάτω από την εξουσία των αθανάτων θεών, «...ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι... »· "ἀφραδέες" θα πει που δεν μπορούν να κάνουν φράση, να σκεφτούν και "ἀμήχανοι" που δεν έχουν τρόπο να κατασκευάσουν...

Τι θέλουν οι άνθρωποι να κατασκευάσουν, τι θέλουν να σκεφτούν; Λέει: «...οὐδέ δύνανται εὑρέμεναι...»· κι ούτε μπορούν να βρουν «θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ...»· δε μπορούν να βρουν, λέει, γιατρικό για τον θάνατο και αποτρεπτικό για τα γεράματα. Ο καημός των ανθρώπων, τα βάσανά τους. Και δεν τους φτάνουν αυτά τα βάσανα, αλλά ζουν παράλληλα με τους θεούς, οι οποίοι έχουν «ἄμβροτα», αθάνατα δώρα. Σαν δύο κάστες δηλ., η κάστα των ανθρώπων, που έχει όλα τα βάσανα, και η κάστα των θεών, που τα έχει όλα πλούσια και ωραία και αθάνατα και άνετα και οι άνθρωποι έχουν συνείδηση ότι υπάρχει ωραιότερη ζωή, την οποία ποθούν. Δεν είναι σαν τα ζώα, που δεν υποπτεύονται ότι μπορούν να ζήσουν καλύτερα απ' όσο ζουν. Κι αυτός ο καημός χρωματίζει έντονα όλη την λατρεία των αρχαίων Ελλήνων. Είναι μέσα στους Ομηρικούς ύμνους, στίχοι 190-193 από τον ύμνο στον Απόλλωνα.

Θα πει κανείς: αυτοί οι άνθρωποι από τόσο νωρίς είχαν καταλάβει ότι τα προβλήματά μας δεν είναι αυτά τα ανόητα που λένε οι σημερινοί πολιτικοί μας - και επικεντρώνουν το ενδιαφέρον μόνο σ' αυτά- ανάπτυξη, πρόοδος, βελτίωση συνθηκών ζωής κ.τ.λ. Τα προβλήματά μας είναι ο θάνατος και η φθορά. Μη κοροϊδευόμαστε ότι έχουμε άλλα σοβαρά προβλήματα. Να, γιατί οι αρχαίοι μας πρόγονοι, ενώ δεν είχαν τον αληθινό Θεό, δεν είχαν την Αλήθεια, δεν είχαν την παρηγοριά, είχαν όμως σωστό προβληματισμό, ήξεραν τι τους γίνεται. Αυτή την ευθύτητα και το καίριο αίσθημα του αναγκαίου, του προβλήματος που πραγματικά απασχολεί την ανθρώπινη φύση, μπορεί κανείς να τους το δώσει ως τιμητική διάκριση, των αρχαίων Ελλήνων. Ύστερα, αν κανείς αναζητήσει την θεολογία τους και έχει την τόλμη και τον χρόνο να ανακατώσει την μυθολογία τους, τότε πραγματικά θα δει μέσα εκεί έναν θρήνο, ένα αδιέξοδο, ένα χάος.

Όσοι γονείς, παρασυρμένοι από αυτή την αρχαιοπληξία, πάρουν βιβλία της ελληνικής μυθολογίας για τα παιδιά τους, γρήγορα αναγκάζονται να απολογηθούν ύστερα στα παιδιά τους για όσα φοβερά διαβάζουν εκεί. Η πιο παλιά, η πιο αρχαία μυθολογία είναι γεμάτη από ανθρωποκτονίες, παιδοκτονίες και σχέσεις σεξουαλικές γονιών με παιδιά, επιμιξίες, κ.λπ. Πλην όμως στο σύνολό της είναι γεμάτη φρίκη. Οι άνθρωποι μυθολόγησαν τη φρίκη του αισθήματος της ζωής, τη διαμαρτυρία τους για την ανθρώπινη μοίρα και την αγανάκτηση για τη μακαριότητα των θεών.

* Απόσπασμα ομιλίας του στο Σεμινάριο Ορθοδόξου Πίστεως στο Ενοριακό Κέντρο του Ι. Ναού Αγίας Παρασκευής, του ομώνυμου προαστείου (Διάλογος, Τεύχος 39, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2005)

Ἐπείγουσα Ἔκκλησις

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

λητε ἐνεργότερον εἰς τὴν ἀνακούφισιν τοῦ δεινῶς χειμαζομένου ὀρθοδόξου λαοῦ ἐκ τε τῶν διεθνῶν κερδοσκόπων καὶ τῶν ἐντοπίων καιροσκόπων.

Δὲν προτιθέμεθα ἐνταῦθα νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰς γνωστὰς προτάσεις περὶ ἀνορθώσεως τῶν ἐκκκλησιαστικῶν πραγμάτων (ὡς λ.χ. τῆς ἀναβαθμίσεως τοῦ ἔργου τῶν ἐνοριῶν, τῆς ὀργανώσεως τοῦ κοινωνικοῦ ἔργου πρὸς περίθαλψιν τῶν πασχόντων, πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ ὅρου καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ δεσποτισμοῦ κ.λπ.), διότι ταῦτα πάντα ἔχουν πολλάκις, πολλαπλῶς καὶ πολυτρόπως ὑπομνησθῇ πρὸς ὑμᾶς.

Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς στηρίξεως οἰκογενειῶν, ὅπως ἀποφυλακισθῶσι μέλη των καταδικασθέντα ἕνεκεν χρεῶν, ἢ ὅπως μὴ ἀπολέσωσι τὴν κατοικίαν των, λόγῳ πάλι χρεῶν, ἢ ἀδυναμίας ἐξοφλήσεως προσθέτων φόρων ἢ ὅπως μὴ μείνωσιν ἐν σκοτίᾳ διακοπτομένης τῆς ἠλεκτροδοτήσεως, λόγῳ ἀδυναμίας ἐξοφλήσεως τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν.

Ἐπειδὴ εἴμεθα ἐνήμεροι ὅτι οὔτε οἱ πόροι τῶν ἐνοριῶν ἢ τῶν μητροπόλεων ἢ τῶν ἀδελφοτήτων δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσι εἰς τὴν κάλυψιν τῶν τεραστίων τούτων ἐξόδων, προτείνωμεν ὅπως σχηματισθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ Μητροπολιτῶν, Καθηγητῶν Πανεπιστημίου, γνωστῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος καὶ ἐγνωσμένου κύρους καλλιτεχνῶν πρὸς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἑλληνορθοδόξων μητροπόλεων καὶ ἐνοριῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ μετὰ πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικῶν ὀργανώσεων τῶν ὁμογενῶν ἐν ἀλλοδαπῇ, μετὰ ἄλλων ὀρθοδόξων μητροπόλεων καὶ γενικῶς μετὰ παντὸς πολιτιστικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ παράγοντος δυναμένου νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν ἀποτροπὴν καταστροφῆς προσώπων καὶ οἰκογενειῶν καὶ γενικῶς εἰς τὴν ἀνάσχεσιν τῆς συντελουμένης ἐν Ἑλλάδι καταστροφῆς.

Ἔχομεν δὲ πληροφορίας ὅτι ὑπάρχουσιν ὁμάδες καὶ προσωπικότητες προτιθέμεναι νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν δεινῶς πασχόντων ἐν Ἑλλάδι συμπατριωτῶν ἀλλά, μὴ ἐμπιστευόμεναι τὴν κατὰ πάντα ἀνυπόληπτον καὶ κυρίως ὑπεύθυνον διὰ τὴν σημερινὴν δεινὴν κατάστασιν τῆς χώρας κυβέρνησιν, βραδύνουν ἢ μᾶλλον διστάζουν νὰ προστρέξουν εἰς βοήθειαν.

Διὰ τοῦτο αἰτούμεθα τὴν ὑπὸ τῆς ποιμαντορίας τῆς Ἐκκλησίας ἀνάληψιν τοῦ κοινωφελοῦς αὐτοῦ ἐγχειρήματος πρὸς δόξαν Θεοῦ, τιμὴν τοῦ ἁπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ σωτηρία τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀσθενεστέρων προσώπων καὶ ὁμάδων.

Εὐελπιστοῦντες εἰς τὴν ὑμετέραν κατανόησιν καὶ ἀνταπόκρισιν καὶ τιθέμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ διατελοῦμεν μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ.

Διὰ τὰς Ἐπάλξεις
Β. Τσούπρας

σσ. Μαζὶ μὲ τὴν ὡς ἄνω ἐπιστολὴ ἐστάλη συνημμένως τὸ ἐπίκαιρο βιβλιαράκι τῶν Ἐπάλξεων «Ὁ Πρωτομάρτυς καὶ Ἀρχιδιάκονος Στέφανος» *πρὸς ὑπόμνησιν τῶν ποιμεναρχῶν μας γιὰ τὸν «τρόπο διεξαγωγῆς τοῦ κοινωνικοῦ ἔργου ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ οὐχὶ ἐπαιτικῶς καὶ ἐλεημοσυνιακῶς ἀλλὰ κοινοτικῶς καὶ φιλαδελφικῶς».*

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες γιὰ τὸν πλοῦτο

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

βομένοις. Τί ὄφελος τούτοις τῆς λοιπῆς ἀρετῆς; Οὐ γὰρ παραδέχεται αὐτοὺς ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·... Τί οὖν λυπῇ; τί καταπενθεῖς τῇ ψυχῇ, ἀκούων· Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα; ...Σὺ δὲ, χρυσὸν μὲν διδοὺς, καὶ ἵππον κτώμενος, οὐκ ἀθυμεῖς· φθαρτὰ δὲ προϊέμενος*, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν ἀντιλαμβάνων*, δακρύεις, ἀρνῇ τὸν αἰτοῦντα, καὶ ἀνανεύεις* τὴν δόσιν, μυρίας προφάσεις ἀναλωμάτων* ἐπινοῶν.

Τί ἀποκριθήσῃ τῷ κριτῇ ὁ τοὺς τοίχους ἀμφιεννύς, ἄνθρωπον οὐκ ἐνδύεις; ὁ τοὺς ἵππους κοσμῶν, τὸν ἀδελφὸν ἀσχημονοῦντα περιορᾷς*; ὁ κατασήπων* τὸν σῖτον, τοὺς πεινῶντας οὐ τρέφεις; ὁ τὸν χρυσὸν κατορύσσων*, τοῦ ἀγχομένου καταφρονεῖς;

Ἀλλὰ πένητα λέγεις σαυτόν· κἀγὼ συντίθεμαι*. Πένης γάρ ἐστιν ὁ πολλῶν ἐνδεής*. Πολλῶν δὲ ὑμᾶς ἐνδεεῖς ποιεῖ τὸ τῆς ἐπιθυμίας ἀκόρεστον. Ὥσπερ γὰρ τοῖς μεθύουσιν ἀφορμὴ τοῦ πίνειν ἡ προσθήκη τοῦ οἴνου γίνεται, οὕτω καὶ οἱ νεόπλουτοι, πολλὰ κτησάμενοι, πλειόνων ἐπιθυμοῦσι...Οὐ γὰρ εὐφραίνει αὐτοὺς τὰ παρόντα τοσαῦτα ὄντα, ὅσον λυπεῖ τὰ ἐνδέοντα ἅπερ ἂν αὐτοῖς ἐλλείπειν ὑπόθωνται*· ὥστε ἀεὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῖς ταῖς μερίμναις ἐκτήκεσθαι*, πρὸς τὸ ὑπερβάλλον τὴν ἅμιλλαν ποιουμένοις*…

Ἴδετε τὸ τέλος τῆς φιλοχρηματίας, οἱ πλούσιοι, καὶ παύσασθε ἐμπαθῶς πρὸς τὰ χρήματα διακείμενοι. Ὅσῳ φιλόπλουτος εἶ, τοσούτῳ μᾶλλον μηδὲν ὑπολείπῃ τῶν προσόντων* σοι…Καλὸν ἐντάφιον ἡ εὐσέβεια…Πείσθητι καλῷ συμβούλῳ, τῷ ἀγαπήσαντί σε Χριστῷ, τῷ δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντι, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν·...

μὴ προϊεμένους: μὴν ἀφήνοντας.
προϊέμενος: ἐὰν περιφρονεῖς, ἐγκαταλείπεις.
ἀντιλαμβάνων: παίρνοντας ὡς ἀντάλλαγμα.
ἀνανεύεις: ἀρνεῖσαι.
ἀναλωμάτων: ἐξόδων, δαπανῶν.
ὁ κατασήπων: ἐσὺ ποὺ κατασαπίζεις (ἀφήνεις νὰ σαπίσῃ).
ὁ κατορρύσσων: ὁ καταβυθίζων.
συντίθεμαι: συμφωνῶ.
ἐνδεής: φτωχός.
ὑπόθωνται: ὑποθέτουν (ρ. ὑποτίθεμαι).
τὴν ψυχὴν αὐτοῖς ταῖς μερίμναις ἐκτήκεσθαι: τὴν ψυχή τους νὰ λειώνουν μὲ τὶς μέριμνες.
πρὸς τὸ ὑπερβάλλον τὴν ἅμιλλαν ποιουμένοις: ποὺ συναγωνίζονται γιὰ τὸ ὑπερβολικό.
μηδὲν ὑπολείπῃ τῶν προσόντων σοι: τίποτε δὲν μένει ἀπὸ ὅσα προσῆλθαν στὰ χέρια σου.

Το κήρυγμα της κοινοκτημοσύνης

…Ἦταν τόση η προθυμία με την οποία έδιναν (όσοι είχαν περιουσίες), ώστε δεν υπήρχε ούτε ένας φτωχός (στην πρώτη χριστιανική κοινότητα των Ιεροσολύμων). Δεν έδιναν δηλ. μέρος μόνο από την περιουσία τους, κρατώντας την υπόλοιπη για τον εαυτό τους, ούτε όλα μεν, αλλά με το αίσθημα πως ήταν δικά τους και τα δώριζαν. Την ανωμαλία της άνισης κατανομής των αγαθών την είχαν εξαφανίσει από ανάμεσά τους και ζούσαν με μεγάλη αφθονία αγαθών. Και το θεωρούσαν τούτο ιδιαίτερα τιμητικό. Ούτε τολμούσαν δηλ. να δίνουν οι ίδιοι απ' ευθείας στα χέρια των φτωχών, ούτε αισθάνονταν περήφανοι που έδιναν, αλλά μπροστά στα πόδια (των Αποστόλων) έφερναν (τα χρήματα από την πώληση των περιουσιών τους) κι αυτούς άφηναν να τα διαχειριστούν και απόλυτους κυρίους τους καθιστούσαν, ώστε η κατανάλωση να γίνεται από αγαθά που ανήκαν πια σ' ολόκληρη την κοινότητα και όχι από δικά τους. Αυτός ο τρόπος, εκτός των άλλων, τους βοηθούσε και στο να μην υπερηφανεύονται. Αν και σήμερα γινόταν το ίδιο, θα ζούσαμε πιο ευτυχισμένοι και οι πλούσιοι και οι φτωχοί. Μάλιστα όχι τόσο στους φτωχούς, όσο στους πλούσιους θα έφερνε τούτο τη χαρά και την ευτυχία…Γιατί είναι από εαυτού του φανερό, προπαντός όμως από όσα συνέβησαν τότε, πως διαθέτοντας τις περιουσίες τους οι πλούσιοι, όχι μόνο δεν φτώχαιναν, αλλά και τους φτωχούς τους έκαναν πλούσιους.

…Αν εκεί (στην πρώτη Εκκλησία των Ιεροσολύμων) όπου οι πιστοί ανέρχονταν σε τρεις με πέντε χιλιάδες έγινε αυτό και πέτυχε κι έλαμψε τόσο πολύ και κανένας απ' αυτούς δεν παραπονέθηκε για φτώχεια, πόσο περισσότερο θα πετύχαινε εφαρμοζόμενο από ένα μεγάλο πλήθος πιστών; Ποιος δε κι από τους εκτός της πόλης μας χριστιανούς δεν θα έσπευδε πρόθυμα να προσθέσει κι αυτός την προσφορά του;

… Έτσι ζουν σήμερα στα μοναστήρια, όπως παλιότερα οι πιστοί. Ποιος λοιπόν πέθανε από την πείνα; Ποιος δεν τράφηκε με αφθονία πολλή; Κι όμως, σήμερα, οι άνθρωποι φοβούνται αυτή τη ζωή (της κοινοκτημοσύνης) περισσότερο, παρά το να πέσουν σε πέλαγος άγνωστο και απέραντο. Αν όμως την είχαμε δοκιμάσει, σίγουρα θα τολμούσαμε να την εφαρμόσουμε. Πόση χάρη κι από την πλευρά του Θεού θα μας συνόδευε! Γιατί, αν τότε που δεν υπήρχαν παρά μονάχα τρεις ως πέντε χιλιάδες πιστοί, που όλοι οι υπόλοιποι άνθρωποι της γης ήσαν εχθροί τους, που δεν περίμεναν βοήθεια από πουθενά, τόλμησαν, παρ' όλα αυτά, να πραγματοποιήσουν την κοινοκτημοσύνη, πόσο μάλλον θα μπορούσε να γίνει αυτό σήμερα, που με τη χάρη του Θεού είναι γεμάτη από πιστούς η οικουμένη; Και ποιος θα παρέμενε τότε ειδωλολάτρης; Εγώ, τουλάχιστο, νομίζω κανένας κι έτσι όλους θα τους αποσπούσαμε από την ειδωλολατρία και θα τους προσελκύαμε με το μέρος μας (στο Χριστιανισμό). (Κάτι τέτοιο τώρα δεν συμβαίνει). Όμως αν προχωρούμε σ' αυτήν την κατεύθυνση προοδευτικά, πιστεύω πως με τη χάρη του Θεού κι αυτό που τώρα μας φαίνεται ακατόρθωτο, θα γίνει. Μόνο πιστέψτε στα λόγια μου και θα πραγματοποιήσουμε σταδιακά το κατόρθωμα αυτό. Κι αν ο Θεός μού δώσει ζωή, πιστεύω ότι σύντομα θα σας οδηγήσω σ' έναν τέτοιον τρόπο συμβίωσης.

Από την 11η ομιλία του αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου στις «Πράξεις» (Ε.Π.Μ. 60, 96-98), Μεταγραφή: Γεώργιος Δ. Ροδίτης, από το βιβλίο "Χριστιανισμός και Πλούτος", έκδοση 3η, Αθήνα 2009

Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
ἀπόσπασμα Λόγου ΙΕ'
«Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης»

18. Ὁ μέν τις ἡμῶν ἐξέθλιψε πένητα*, καὶ μοῖραν γῆς παρεσπάσατο*, καὶ ὅριον ὑπερέβη κακῶς, ἢ κλέψας, ἢ τυραννήσας, καὶ συνῆψεν οἰκίαν πρὸς οἰκίαν*, καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρόν, ἵνα τι τοῦ πλησίον ἀφέληται*· καὶ μηδένα ἔχειν ἐφιλονείκησε γείτονα*, ὡς μόνος οἰκήσων ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ δὲ τόκοις καὶ πλεονασμοῖς τὴν γῆν ἐμίανε, καὶ συνάγων ὅθεν οὐκ ἔσπειρε, καὶ θερίζων ὅπου μὴ διεσκόρπισε· γεωργῶν οὐ τὴν γῆν, ἀλλὰ τὴν χρείαν τῶν δεομένων*. Ὁ δὲ ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ ληνοῦ* τὸν πάντα δεδωκότα Θεὸν ἀπεστέρησε, καὶ γέγονεν ἀχάριστός τε ὁμοῦ καὶ ἀνόητος· οὔτε ὑπὲρ ὧν ἔσχεν εὐχαριστήσας, οὔτε τὸ μέλλον, εἰ μή τι ἄλλο, διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης πραγματευσάμενος. Ὁ δὲ χήραν καὶ ὀρφανὸν οὐκ ἠλέησεν, οὐδὲ μετέδωκεν ἄρτου καὶ τροφῆς ὀλίγης τῷ δεομένῳ, μᾶλλον δὲ Χριστῷ τῷ τρεφομένῳ διὰ τῶν καὶ μικρῶς τρεφομένων· ὁ τὰ πολλὰ ἔχων ἴσως, καὶ παρ' ἐλπίδα, (τοῦτο γὰρ ἤδη τὸ ἀδικώτατον,) καὶ ταῖς πολλαῖς ἀποθήκαις στενοχωρούμενος*, καὶ τὰς μὲν πληρῶν*, τὰς δὲ καθαιρῶν*, ἵνα τοῖς μέλλουσι καρποῖς οἰκοδομήσῃ μείζονας, ἀγνοῶν, ὅτι τῶν ἐλπίδων προαναρπάζεται, καὶ λόγον ὑφέξει τῆς ἐνταῦθα εὐπορίας* καὶ τῆς φαντασίας, κακὸς οἰκονόμος ἀγαθῶν ἀλλοτρίων* γενόμενος… 19. Τί πρὸς ταῦτα ἐροῦμεν, οἱ μηδὲν πέρας εἰδότες* κτήσεως· οἱ προσκυνοῦντες τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, ὥσπερ τὴν Βάαλ οἱ πάλαι, καὶ τὴν Ἀστάρτην, καὶ τὸ Χαμὼς βδέλυγμα· οἱ περιέποντες* τῶν λίθων τὰς πολυτελείας καὶ διαυγείας, καὶ τῆς ἐσθῆτος τὴν μαλακήν τε καὶ περιῤῥέουσαν σητῶν* δαπάνην, καὶ ληστῶν, καὶ τυράννων, καὶ κλεπτῶν θησαυρίσματα· οἱ πλήθει γαυριῶντες ἀνδραπόδων καὶ τετραπόδων*·…

20… Δίδαξον διαθρύπτειν* πεινῶσι τὸν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους συνάγειν, καὶ γυμνότητα περιστέλλειν*, καὶ μὴ περιορᾷν* τοὺς ἀφ' αἵματος· καὶ νῦν μάλιστα, ἵν' ᾖ τὸ ἀγαθὸν ἡμῶν ἐκ τῆς χρείας, μὴ τοῦ περισσεύματος· ᾖ μᾶλλον καρποφορίᾳ Θεὸς εὐφραίνεται, ἢ πλήθει τῆς εἰσφορᾶς καὶ μεγέθει τῆς ἐπιδόσεως… Αἴτησαι τὴν σωματικὴν τροφήν· αἴτησαι πρὸ ταύτης καὶ τὴν ἀγγελικὴν ἐξ οὐρανοῦ καταβαίνουσαν. Ἂν τοῦτο ποιήσῃς, οἰκειώσεις Θεόν, ἡμερώσεις οὐρανόν, ἀποδώσεις ὑετὸν* πρώιμόν τε καὶ ὄψιμον· Ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, ἡ κάτω γε, τὸν ἐφήμερον, καὶ ὁ χοῦς* ἡμῶν, τὸν αἰώνιον, ὃν ταῖς θείαις ληνοῖς ἐναποθησόμεθα διὰ σοῦ, προσάγοντος ἡμᾶς τε καὶ τὰ ἡμέτερα, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ἐξέθλιψε πένητα: συνέτριψε τὸν φτωχό.
μοῖραν γῆς παρεσπάσατο: ἀπέσπασε κομμάτι γῆς.
συνῆψεν οἰκίαν πρὸς οἰκίαν: ἔφερε κοντὰ σπίτι μὲ σπίτι.
ἵνα τι τοῦ πλησίον ἀφέληται: γιὰ νὰ ἀφαιρέση κάτι ἀπὸ τὸν πλησίον.
καὶ μηδένα ἔχειν γείτονα ἐφιλονείκησε: καὶ τσακώθηκε ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ κανέναν γείτονα.
γεωργῶν οὐ τὴν γῆν, ἀλλὰ τὴν χρείαν τῶν δεομένων: καλλιεργῶντας ὄχι τὴν γῆ ἀλλὰ τὴν ἀνάγκη τῶν ἐχόντων ἀνάγκη βοηθείας.
ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ ληνοῦ: τοὺς πρώτους καρποὺς ἁλωνιοῦ καὶ πατητηριοῦ.
ταῖς πολλαῖς ἀποθήκαις στενοχωρούμενος: ὁ συνάζων στὸν στενὸ χῶρο ἀποθηκῶν.
τὰς μὲν πληρῶν: κι ἄλλες γεμίζοντάς τες.
τὰς δὲ καθαιρῶν: κι ἄλλες γκρεμίζοντάς τες.
λόγον ὑφέξει τῆς ἐνταῦθα εὐπορίας: θὰ δώσῃ λόγο γιὰ τὴν ἐδῶ (σ' αὐτὴν τὴν ζωὴ) εὐπορία.
ἀγαθῶν ἀλλοτρίων: ξένων ἀγαθῶν.
Οἱ μηδὲν πέρας εἰδότες: ἐμεῖς ποὺ δὲν γνωρίζουμε τὸ τέρμα.
Οἱ περιέποντες: οἱ ἀγκαλιάζοντες.
σητῶν: τῶν σκόρων (σής, σητός: ὁ σκόρος).
οἱ πλήθει γαυριῶντες ἀνδραπόδων καὶ τετραπόδων: αὐτοὶ ποὺ περηφανεύονται γιὰ τὸ πλῆθος τῶν δούλων καὶ τῶν τετραπόδων.
διαθρύπτειν: νὰ μοιράζουμε σὲ κομμάτια (ἀπαρέμφατο τοῦ ρ. διαθρύπτω).
τὴν γυμνότητα περιστέλλειν: νὰ περιβάλλουμε, νὰ καλύπτουμε τὴν γυμνότητα.
μὴ περιορᾷν: νὰ μὴν παραβλέπουμε (ἀπαρ. τοῦ ρ. περιορῶ).
ὑετὸν: τὴν βροχή.
ὁ χοῦς: ἐνν. τὸν θάνατο (<ρ. χώννυμι).

Στὴ συνεστίαση τῆς Χριστιανικῆς Κίνησης Ἑνότητος

Ἀπόψε γίνεται χαρὰ
σὲ τοῦτο τὸ περβόλι,
ἀπόψε δίχως τὸν καβγὰ
θὰ μαζευτοῦμε ὅλοι.

Μὲ εὐλογία τοῦ Χριστοῦ
θὰ γίνωμε ὅλοι ἕνα,
γιατὶ μᾶς τρέφει τοῦ Χριστοῦ
τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα.

Ἀπόψε ὑψῶστε τὰ φτερὰ
καὶ ὅλοι ἑνωμένοι
δῶστε εἰρήνη καὶ χαρὰ
σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Ἀπὸ τὸ νεοεκδοθὲν βιβλίο τοῦ π. Καβρουλάκη «*Τινάγματα ψυχῆς*»

ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΤΗΝ 21/12 Ο ΓΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΗΛΟΥΣΙΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ο μακαριστός Ιεράρχης, κατά κόσμον Κυριάκος Πίππας εγεννήθη στα Μέγαρα Αττικής το έτος 1936. Ήτο απόφοιτος της Ιεράς Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Εχειροτονήθη Διάκονος και Πρεσβύτερος κατά το έτος 1964 υπό του αοιδίμου Μητροπολίτου Γρεβενών κυρού Χρυσοστόμου Παπαϊγνατίου, διορισθείς Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως. Από του έτους 1978 υπηρέτησε ως Ιεροκήρυξ στην Ιερά Μητρόπολη Περιστερίου επί 18 συναπτά έτη. Ακολούθως αποσπασθείς εις τον Θρόνον το 1997, υπηρέτησε ως Επιτροπεύων και Πατριαρχικός Επίτροπος στην Επιτροπεία Καϊρου. Την 23η Νοεμβρίου 1999 εξελέγη υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου Επίσκοπος Μαρεώτιδος και εχειροτονήθη την 12η Δεκεμβρίου του ιδίου έτους υπό του μακαριστού Πατριάρχου Αλεξανδρείας κυρού Πέτρου Ζ', διατελέσας Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας. Τον Φεβρουάριον του 2001 εξελέγη και κατεστάθη Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Χαρτούμ. Την 1η Νοεμβρίου 2006 εξελέγη παμψηφεί Μητροπολίτης Πηλουσίου. Ενθρονίσθηκε από τον Μακ.Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ.Θεόδωρο Β' την 22α Δεκεμβρίου 2006. Την 9η Οκτωβρίου 2009 ο Μακαριώτατος, τιμώντας την πολυετή εκκλησιαστική διακονία του αειμνήστου Ιεράρχου, εισηγήθη και συνοδικώς του απένειμε τον τίτλο του Γέροντος Μητροπολίτου.

(Πηγή: Ἱστοσελίδα Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας)

Δημήτριος Γριβοκωστόπουλος (1947-2013)

Ὁ Δημήτριος Γριβοκωστόπουλος γεννήθηκε τὸ 1947 στὸ χωριὸ Μαργέλι τῆς Μεσσηνίας καὶ ἦταν μέλος πολύτεκνης οἰκογένειας. Σὲ ἡλικία 6 ἐτῶν ἀπὸ λανθασμένο χειρισμὸ τοῦ παιδιάτρου ἀπώλεσε τὴν ὅρασή του. Ἔτσι, εἰσήχθη στὸν οἶκο τυφλῶν Καλλιθέας, γιὰ να λάβῃ τὴν ἐγκύκλια μόρφωση. Ἐκπαιδεύτηκε ἐπίσης στὴν σχολὴ τηλεφωνητῶν καὶ διορίστηκε στὸν ΟΤΕ ὡς τηλεφωνητής. Τὸ 1974 ἐνυμφεύθη τὴ Σπυριδούλα Μπόϊκου.

Ἦταν πιστὸ μέλος τῆς ἐκκλησίας, φιλακόλουθος, ἀφοσιωμένος σύζυγος, ἐργατικὸς καὶ συνεργατικός, ἐξυπηρετικὸς πρὸς ὅλους. Ὁ ἐκλιπὼν καὶ ἡ σύζυγός του Σπυριδούλα ἦσαν ἀγαπητοὶ στὴ γειτονιά των καὶ ἰδιαιτέρως ἀπ' τὰ παιδιά, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐφέροντο ὡς νὰ ἦσαν παιδιά των.

Ὁ Δημήτριος Γριβοκωστόπουλος ἔλαβε ἐνεργὸ μέρος στὸν ἀγῶνα τῶν τυφλῶν (1976-1977) καὶ ἦταν συνδρομητὴς καὶ φίλος τῶν Ἐπάλξεων καὶ γενικῶς ἄνθρωπος καλῆς θελήσεως καὶ γεμᾶτος καλωσύνη.

Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον τὴν 18η Δεκεμβρίου 2013. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐτελέσθη στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλατιανῆς μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν ἐκεῖ ἐφημερίων καὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Ἰσιδώρου ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Παναγίας τῆς Μαρμαριωτίσσης καὶ πλῆθος κόσμου. Γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὴν δράση τοῦ ἐκλιπόντος μίλησε ὁ φίλος καὶ συνεργάτης του Βασίλειος Τσούπρας. Τὸ τεσσαροκονθήμερο μνημόσυνό του θὰ τελεσθῇ τὴν Κυριακὴ 26η Ἰανουαρίου στὸν Ἱ. Ν Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλατιανῆς. Οἱ Ἐπάλξεις εὔχονται ὅπως ὁ ζωοδότης Κύριος ἀναπαύσῃ τὴν ψυχή του καὶ χαρίζῃ ὑπομονὴ καὶ δύναμη στὴν πιστή του σύζυγο Σπυριδούλα, ἡ ὁποία ἔχει τὴν συμπαράσταση ὅλων μας.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: **Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Ἐπάλξεις»**
Ἐκδότης: **Βασίλειος Τσούπρας**, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr • **ἱστοσελίδα:** www.epalxeis.gr
Προαιρετικές Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Τὸ **Σάββατο 7 Δεκεμβρίου** καὶ ὥρα **7:00μ.μ.** στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, Ὁμόνοια μίλησε ἡ φιλόλογος-θεολόγος κ. Σοφία Μπεκρῆ, μὲ θέμα: «*Ἅγιος Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων, πρότυπο Ποιμενάρχου*». Ἡ κ. Μπεκρῆ, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στὴν ἐπιμελημένη ἀγωγή, στὴν πολύπλευρη μόρφωση καὶ στὴν εὐρεία διάκριση τοῦ Ἁγίου τόσο σὲ πολιτικὰ ὅσο καὶ σὲ ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα, στάθηκε ἰδιαιτέρως στὸ σθένος μὲ τὸ ὁποῖο ὁ μέγας ἐκεῖνος πατὴρ ἐπέπληξε τὴν ἐξουσία (στὸ πρόσωπο τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου) καὶ τόνισε ὅτι ἀπὸ τέτοιους ἀνδρείους καὶ ἀδέκαστους Ποιμενάρχες ἔχει ἀνάγκη καὶ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, τόσο γιατὶ ἔχει χρέος νὰ στιγματίζει τὰ κακῶς κείμενα καὶ νὰ ὑποδεικνύει τὰ ὀρθὰ καὶ δίκαια ὅσο καὶ γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ πάλι τὸ χαμένο ἐν πολλοῖς κύρος της στὸν λαό, λόγῳ τῶν πολλαπλῶν συμβιβασμῶν της μὲ τὴν ἐξουσία.

Τὴν **Κυριακὴ 15 Δεκεμβρίου** καὶ ὥρα **11π.μ**. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων πραγματοποιήθηκε Συγκέντρωση Συνεργασίας, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἑνωτικοῦ καὶ ἀγαπητικοῦ μηνύματος τῶν Χρστουγέννων. Μετὰ ἀπὸ τὶς εἰσηγήσεις τοῦ **κ. Β. Τσούπρα**, θεολόγου-κοινωνιολόγου, τῆς κ. **Μ. Κόκκορη**, ἰατροῦ-θεολόγου, τοῦ **κ. Χρ. Βέννη**, δικηγόρου καὶ τὴν παρέμβαση τοῦ **κ. Ἐμμ. Μηλιαριάκη**, προέδρου τῆς Χ. Δ., τονίστηκε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἡ περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ὑφιστάμενη ἀνάγκη γιὰ συνεργασία καὶ κοινὴ δράση ὅσων ἀναπομεινάντων ὑγιῶν προσώπων καὶ φορέων γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῆς πατρίδος μας. Περισσότερα στὸ ἄρθρο «*Εὐχὲς - Πρόσκληση σὲ συνεργασία*», ποὺ δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλη τῆς ἐφημερίδος.

Τὴν **Τρίτη 17 Δεκεμβρίου** καὶ ὥρα **7:00μ.μ.** οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω στὴν αἴθουσά των Ἀναγεννήσεως 19, πλησίον Ἁγ. Σπυρίδωνος, πραγματοποίησαν χριστουγεννιάτικη ἑορτή, μὲ ἑσπερινὸ στὸ παρεκκλήσιο τῆς Ἁγ. Μαγδαληνῆς, κεράσματα καὶ ὁμιλία τῆς κ. Σ. Μπεκρῆ, μὲ θέμα «*Τὸ νόημα τῶν Χριστουγέννων καὶ ἡ σημερινὴ κατάσταση*». Σημειωτέον ὅτι οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω, ὅπως κάθε χρόνο, συγκέντρωσαν δῶρα καὶ ἔψαλλαν παραδοσιακὰ κάλαντα σὲ ἀσθενεῖς νοσοκομείων τοῦ Αἰγάλεω.

Τὸ **Σάββατο 21 Δεκεμβρίου** καὶ ὥρα **7:00μ.μ**. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων πραγματοποιήθηκε ὁμιλία μὲ θέμα: «*Ἡ παγκόσμια προσδοκία τοῦ Λυτρωτοῦ*», στὴν ὁποία παρουσιάστηκαν ἀπὸ τὴν κ. Μπεκρῆ ἐπιλεκτικὰ χωρία προφητειῶν καὶ προρρήσεων, ποὺ ὅλες συνέκλιναν στὴν καθολικὴ ἀναμονὴ ἑνὸς Σωτῆρα-Λυτρωτὴ καὶ ἐκφράστηκε ἡ κοινὴ ἐπιθυμία νὰ πραγματοποιηθῆ καὶ ὁ σημερινὸς πόθος τῶν βασανισμένων ἀνθρώπων καὶ λαῶν γιὰ λύτρωση ἀπὸ τὰ πολλαπλὰ δεινὰ καὶ τὶς δυσκολίες.

Τὴν **Πέμπτη 26 Δεκεμβρίου** καὶ ὥρα **6:00μ.μ.** στὸ πνευματικὸ κέντρο τοῦ Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου (Παναγία Κυπριάδου) στὸ Γαλάτσι πραγματοποιήθηκε χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση - ἀφιέρωμα στὸν Ἅγ. Στέφανο μὲ ἐπίκαιρα ἄσματα, παραδοσιακὰ κάλαντα, ὁμιλία τοῦ κ. Β. Τσούπρα καὶ προσφορὰ κερασμάτων. Ὁ κ. Τσούπρας τόνισε ὅτι ἔχει πλέον καθιερωθεῖ ἡ ἑορτὴ αὐτὴ ἀμέσως μετὰ τὰ Χριστούγεννα στὴν ζεστὴ ἐνοριακὴ γωνιὰ τῆς Παναγίας, πρὸς τόνωση τόσο τοῦ ἀγαπητικοῦ πνεύματος τῶν ἡμερῶν ὅσο καὶ τῶν ἐκεῖ ἐνοριτῶν καὶ φίλων τῶν Ἐπάλξεων. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν εὐγενική τους φιλοξενία τὸ ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιο, τοὺς πατέρες τῆς ἐνορίας καὶ κυρίως τὸν π. Ἐμμανουὴλ Καβρουλάκη, παλαιὸ συνεργάτη τῶν Ἐπάλξεων, γιὰ τὰ πάντοτε καλά του λόγια.

Ἀσημίνα Τσάμου

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ 54ου Παιδαγωγικοῦ Συνεδρίου τοῦ Συλλόγου «Ὁ Μέγας Βασίλειος» με θέμα: *«Οἱ σύγχρονες θεσμικές κρίσεις ὑπό τό φῶς τῆς πολιτείας καί τῶν διδαχῶν τοῦ πατρο-Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ»*

- Ἡ σύνδεση Ἑλληνισμοῦ καί Χριστιανισμοῦ πρίν 2.000 χρόνια ὑπῆρξε ὄχι μόνο εὐεργετική ἀλλά καί σωτήρια γιά τό ἑλληνικό ἔθνος… Αὐτός ὁ ἄρρηκτος σύνδεσμος Ὀρθοδοξίας καί Ἑλληνισμοῦ δημιούργησε τήν ἑλληνορθόδοξη παράδοση καί τή μοναδική ἰδιοπροσωπία τοῦ ἔθνους μας.
- Ἔχουμε πνευματοκίνητο ἰσαπόστολο, τόν ἱερομάρτυρα ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, ὁ ὁποῖος μέσα στά μαῦρα χρόνια τῆς δουλείας στόν Ὀθωμανό κατακτητή ἀγωνίσθηκε μέχρι μαρτυρικοῦ θανάτου, προκειμένου νά κρατήσει καί νά μεταδώσει στό ὑπόδουλο γένος ἀνόθευτη καί ἀναλλοίωτη τή θρησκευτική καί πολιτισμική ταυτότητα τοῦ ἔθνους μας. Οἱ προσπάθειές του κυρίως στράφηκαν στήν ἵδρυση σχολείων, μέσα ἀπό τά ὁποῖα προσφερόταν παιδεία μέ χαρακτήρα χριστοκεντρικό. Αὐτή ἡ παιδεία διέσωσε καί στερέωσε τήν ἐποχή ἐκείνη τήν αὐτοσυνειδησία τοῦ ἔθνους μας.
- Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς…ἀσχολήθηκε μέ ὅλα σχεδόν τά προβλήματα πού ἀπασχολοῦσαν τήν κοινωνία τῆς ἐποχῆς του καί συμβαίνει νά εἶναι καί σήμερα ἐπίκαιρα. Στίς «Διδαχές» του ἀναφέρεται στήν κοινωνική δικαιοσύνη, τή δίκαιη φορολογία, τίς σχέσεις ἀρχόντων καί λαοῦ, τήν ἀξία τῆς τίμιας ἐργασίας, τό σεβασμό τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς, τίς οἰκογενειακές σχέσεις καί τήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν, τήν ἀποφυγή τῆς πολυτέλειας, τήν ὀλιγάρκεια καί τήν ἰσομερῆ κατανομή τοῦ πλούτου. Ἐπίσης, τονίζει τήν ἑνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καί τήν ἀποφυγή τῶν φυλετικῶν διακρίσεων, τοῦ ἐθνικισμοῦ καί ἐθνοφυλετισμοῦ. Ἡ φωτισμένη διδαχή τοῦ Ἁγίου στηρίζεται στή διπλῆ ἐντολή τῆς ἀγάπης πρός τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο.

Εἰδικά στόν τομέα τῆς Παιδείας ὁ πατρο-Κοσμᾶς πρωτοπορεῖ…Οἱ παιδαγωγικές ἀρχές καί μέθοδοι διδασκαλίας πού προτείνονται σήμερα γιά τό Νέο Σχολεῖο (ἀποκαλυπτική μάθηση, βιωματική προσέγγιση, παιδοκεντρική διάσταση, κ.ο.κ.)…εἶχαν ἤδη ἐφαρμοσθεῖ ἀπό τόν ἅγιο Κοσμᾶ Αἰτωλό στήν ἐποχή τῆς Τουρκοκρατίας…

Τήν ἑλληνορθόδοξη παράδοση, ὅπως τή βίωσε καί τήν κήρυξε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, ἔχουμε χρέος νά τήν διαφυλάξουμε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἐάν θέλουμε νά διατηρήσουμε τήν ἐθνική μας αὐτοσυνειδησία καί ταυτότητα καί νά μή γίνουμε ἕνας λαός ἄχρωμος, κοσμοπολίτικος, χωρίς ἰδανικά καί ἀξίες πνευματικές.

(Πηγή: aktines.blogspot.gr)

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλξεις

Νώντας Ἀθανασιάδης	20€	Ἀλεξάνδρα Λαζαρῆ	20€	Παναγιώτης Μπαμπούρης	20€
Πηνελόπη Ἀρβανίτη	15€	Χρῆστος Μαυραειδόπουλος	30€	Νικόλαος Καταρὰς	20€
Εἰρήνη Τσιρομάλλη	20€	Γεώργιος Ἀντωνόπουλος	30€	Στέλιος Ντάντης	15€
Μαρίνα Καβάκα	20€	Μερόπη Σπυροπούλου	20€	Δημήτριος Τσαντήλας	20€
Κυπαρισσία Χαλβαντζῆ	20€	Μαρία Κορδάτου	20€	π. Καλυβιανάκης Παρθένιος	20€
Θεοδώρα Σπηλιωτοπούλου	50€	Ἰωάννης Θεοδωρόπουλος	50€	Κωνσταντίνα Μεταλλίδου - Γιαννακοπούλου	20€
Αφροδίτη Κανταράκη	20€	Ἀντώνιος Ἀντωνίου	20€		
Δημήτριος Μίχας	10€	Κατερίνα Παπαδοπούλου	20€	Ρεγγίνα Ράπτη	10€
Στέλλα Λιανοῦ	4€	Θωμᾶς Γκέτσης	20€	Κωνσταντῖνος Κεφαλὰ	7€
Γεώργιος Κωνσταντώνης	10€	Οὐρανία Σπυροπούλου	20€	π. Ἐλευθέριος Χαβάντζας	300€
Νικήτας Πλατσιδάκης	20€	π. Ἐμμανουὴλ Καβρουλάκης	30€	Βασιλικὴ Μαφρέδα	20€
Σοφία Λαμπρινοῦ	30€	Ζαχαρίας Μαυροματάκης	10€	Κατερίνα Φιλιππίδη	8€
Σπύρος Τσάκωνας	10€	Γεώργιος Κούκης	20€	Ἑλένη Ζαρκαδούλα	15€

Εὐχαριστοῦμε τοὺς ὡς ἄνω συνδρομητὲς καὶ παρακαλοῦμε καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ συμβάλουν μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο, γιατὶ τὸ ἔργο ἀπαιτεῖ ἀγῶνες καὶ θυσίες.